इत्य् उक्तः स तया राज्ञा दुहित्रा धीमतां वरः
परोपकारी स पुनर् एवम् एताम् अभाषत । 37
कन्या दानाद् ऋते पुत्रि किं स्यात् किल्विषशान्तये,
न च बन्धुपराधीना कन्या स्वातन्त्र्यम् अर्हति । 38
ज्ञाता वै हि परस्य 'अर्थे कन्यका नाम रक्ष्यते,
बाल्याद् ऋते विना भर्तुः कीदृक् तस्याः पितुर् गृहं । 39
ऋतुमत्यां हि कन्यायां बान्धवा यान्त्य् अधोगतिं,
वृषली सा वरश् च 'अस्या वृषलीपतिर् उच्यते । 40
इति तेन 'उदिता पित्रा राजपुत्री मनोगतां
वाचं कनकरेखा सा तत्क्षणं समुदैरयत् । 41
यद्य् एवं तात, तद् येन विप्रेण क्षत्रियेण वा
दृष्टा कनकपुर्याख्या नगरी कृतिना किल । 42
तस्मै त्वया 'अहं दातव्या, स मे भर्ता भविष्यति,
न 'अन्यथा मिथ्या 'एव कर्तव्या मे कदर्थना । 43
एवं तया 'उक्तः सुतया स राज्ञा समचिन्तयत्,
दिष्ट्या दानस्य यत् तावत् प्रसङ्गो ऽङ्गीकृतो ऽनया । 44
नूनं च कारणोत्पन्ना देवी 'इयं कापि मद्गृहे,
इयत् कथं विजानाति बाला भूत्वा 'अन्यथा क्व् असौ । 45
इति संचिन्त्य तत्कालं तथा 'इत्य् उक्त्वा च तां सुतां
उत्थाय दिनकर्तव्यं चकार स महीपतिः । 46

Digitized by Google